

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

Кафедра екології агросфери та екологічного контролю

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Декан факультету захисту рослин,
біотехнологій та екології
Ю.В. Коломієць
"03" "06" 2023 р.

«СХВАЛЕНО»
На засіданні кафедри екології
агросфери та екологічного контролю
Протокол № 5 від 03. 06 2023 року
Завідувач кафедри
О.І. Наумовська

«РОЗГЛЯНУТО»
Гарант ОП 101 «Екологія»
В.М. Боголюбов

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА»

ОС «Бакалавр»

Спеціальність 101 Екологія
Освітня програма «Екологія»
Факультет захисту рослин, біотехнологій та екології
Розробник: Павлюк С.Д., доцент, канд. с.-г. наук, доцент

Київ – 2023 р.

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА

Галузь знань, спеціальність, освітня програма		
Освітній ступінь	Бакалавр	
Спеціальність	101 Екологія	
Освітня програма	Екологія	
Характеристика навчальної дисципліни		
Вид	Обов'язкова	
Загальна кількість годин	120	
Кількість кредитів ECTS	4	
Кількість змістовних модулів	2	
Курсовий проект (за наявності)	відсутній	
Форма контролю	екзамен	
Показники навчальної дисципліни для денної та заочної форм навчання		
	Денна	Заочна
Рік підготовки	2	2
Семестр	3	3
Лекційні заняття	30	12
Практичні, семінарські заняття		
Лабораторні заняття	45	10
Самостійна робота	45	98
Кількість тижневих аудиторних годин для денної форми навчання	5	

МЕТА, ЗАВДАННЯ ТА КОМПЕТЕНТНОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Екологічна безпека є такий стан навколишнього природного середовища, при якому забезпечується попередження погіршення екологічного стану та виникнення небезпеки для здоров'я людей. Головними практичними принципами забезпечення екологічної безпеки є дотриманих встановлених державою та органами влади допустимих рівнів впливу на людину та природне середовище; здійснення екологічного обґрунтованого раціонального природокористування; своєчасне виявлення, відновлення порушених екологічних систем і природних комплексів; розроблення комплексних показників оцінювання екологічної безпеки акваторій і територій та її прогнозування, виявлення зон екологічної кризи, лиха, катастрофи.

Для опанування дисципліни студент повинен **знати** :

- норми екологічної безпеки, джерела небезпеки та їх класифікація;
- таксономію та класифікацію небезпек, типи стихійних природних явищ та екологічних катастроф антропогенного походження;
- види організаційних заходів по ліквідації екологічних катастроф, аварій;

Для опанування дисципліни студент повинен **вміти**:

- складати номенклатуру небезпек;
- визначати причини та можливі наслідки небезпек;

- оцінювати рівень небезпеки;
- моделювати умови виникнення небезпечних ситуацій.

Набуття компетентностей (відповідно до затвердженої Освітньо-професійної програми за спеціальністю 101 «Екологія»):

1. Інтегральна компетентність (ІК):

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та вирішувати практичні проблеми у сфері екології, охорони довкілля і збалансованого природокористування, що передбачає застосування основних теорій та методів наук про довкілля, які характеризуються комплексністю та невизначеністю умов

2. Загальні компетентності (ЗК):

ЗК1. Знання та розуміння предметної області та професійної діяльності.

ЗК7 Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.

3. Фахові (спеціальні) компетентності (ФК):

ФК11. Здатність інформувати громадськість про стан екологічної безпеки та збалансованого природокористування.

ФК12. Здатність до опанування міжнародного та вітчизняного досвіду вирішення регіональних та транскордонних екологічних проблем.

Програмні результати навчання (ПРН):

ПРН4. Застосовувати принципи управління, на яких базується система екологічної, біологічної та радіаційної безпеки.

ПРН9. Демонструвати навички оцінювання непередбачуваних екологічних проблем і обдуманого вибору шляхів їх вирішення.

ПРН23. Демонструвати навички впровадження природоохоронних заходів та проектів.

ПРОГРАМА ТА СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

для повного терміну денної (заочної) форми навчання

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин													
	денна форма							Заочна форма						
	Тиж-ні	Усь-ого	у тому числі					усього	у тому числі					
			л	п	ла б	ін д	с.р .		л	п	ла б	ін д	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
Змістовий модуль 1. Екологічна ситуація та її оцінка														
Тема 1. Вступ. Основні поняття та визначення екологічної безпеки	1	7	2	2	-	-	3	8	2					6
Тема 2. Аналіз ризику	2,3	11	4	4	-	-	3	12		2				10
Тема 3. Екологічна безпека територій в умовах	4,5	12	4	4	-	-	4	12	2					10

надзвичайних ситуацій													
Тема 4. Радіаційна та ядерна безпека як складова екологічної безпеки територій і акваторій	6	10	4	2	-	-	4	12		2			10
Тема 5. Екологічне нормування	7	9	2	4	-	-	3	8	2				6
Тема 6. Механізм правового забезпечення екологічної безпеки в Україні	8	11	2	6	-	-	3	10		2			8
Разом за змістовим модулем 1	60		18	22			20	62	6	6			50
Змістовий модуль 2. Оцінка екологічної безпеки територій і акваторій України													
Тема 7. Екологічна безпека навколишнього середовища України	9,10	11	2	4	-	-	5	10	2				8
Тема 8. Екологічна безпека Карпат	11	8	2	2	-	-	4	10		2			8
Тема 9. Екологічна безпека гірничо-промислових територій і нафтогазопромислів	12	10	2	4	-	-	4	10	2				8
Тема 10. Екологічна безпека басейну Дніпра та дніпровських водосховищ	13	10	2	4	-	-	4	10		2			8
Тема 11. Екологічна безпека малих річок України	14	10	2	4	-	-	4	10	2				8
Тема 12. Екологічна безпека акваторій Чорного і Азовського морів	15	11	2	5	-	-	4	8					8

Разом за змістовим модулем 2	60	12	23	-	-	25	58	6	4			48
Усього годин	120	30	45	-	-	45	120	12	10	-	-	98

**ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. ЕКОЛОГІЧНА СИТУАЦІЯ ТА ЇЇ ОЦІНКА**

ТЕМА 1. Вступ. Основні поняття та визначення екологічної безпеки

1. Предмет вивчення, мета і завдання дисципліни.
2. Історія становлення поняття «екологічна безпека».
3. Поняття і категорії екологічної безпеки.
4. Екологічні закони та головні принципи екологічної безпеки.
5. Критерії та ознаки екологічної безпеки.

ТЕМА 2. Аналіз ризику

1. Визначення поняття «ризик».
2. Екологічний аспект ризику і його аналіз.
3. Ідентифікація факторів ризику.
4. Оцінка ризику.
5. Управління ризиком.

ТЕМА 3. Екологічна безпека територій в умовах надзвичайних ситуацій (природних і техногенних)

1. Поняття, характеристика та класифікація надзвичайних ситуацій.
2. Поняття зони екологічної катастрофи та зони підвищеної екологічної небезпеки.
3. Поняття стихійного лиха. Екологічна безпека територій за умов тектонічного (землетруси, моретруси, виверження вулканів), топологічного (зсуви, повені, селі, лавини, снігові обвали), метеорологічного (буревій, ураган, шторм, смерч) та антропогенного стихійного лиха (пожежа).

ТЕМА 4. Радіаційна та ядерна безпека як складова екологічної безпеки територій і акваторій

1. Загальні проблеми радіаційної безпеки. Стан радіаційного забруднення навколишнього середовища України.
2. Джерела іонізуючого випромінювання.
3. Поняття зони відчуження, зони безумовного (обов'язкового) відселення, зони гарантованого добровільного відселення, зони посиленого радіологічного контролю.
4. Радіаційно небезпечні та радіоактивно забруднені землі. Вимоги до їх використання.
5. Вимоги екологічної безпеки при використанні ядерної енергії.

ТЕМА 5. Екологічне нормування

1. Стратегія впровадження екологічного нормування в Україні.
2. Критерії екстремального забруднення навколишнього природного середовища.
3. Практичне застосування та стан санітарно-гігієнічного нормування в Україні.
4. Гігієнічна регламентація та державна реєстрація небезпечних відходів.

ТЕМА 6. Механізм правового забезпечення екологічної безпеки в Україні

1. Механізм правового забезпечення екологічної безпеки.
2. Види державно-правових заходів (організаційно-превентивні, регулятивно-стимулюючі, розпорядчо-виконавчі, забезпечувальні та охоронно-відновлювальні заходи) та їх суть.

**ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ II.
«ОЦІНКА ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТЕРИТОРІЙ І АКВАТОРІЙ УКРАЇНИ»**

ТЕМА 7. Екологічна безпека навколишнього середовища України

1. Забруднення навколишнього середовища.
2. Відчуження та деградація земель.
3. Стан сільськогосподарських угідь (виведення земель з обробітку, стан родючості ґрунтів в обробітку, водні меліорації земель).
4. Зниження рівня продуктивності природної біомаси як показник екологічної небезпеки (луки і пасовища, ліси).
5. Опустелювання і техногенна деградація земель України (опустелювання степових біогеоценозів, техногенне опустелювання).

ТЕМА 8. Екологічна безпека Карпат

1. Екологічна ситуація Карпат.
2. Наслідки екологічних порушень і природних катаклізмів.
3. Вихід з екологічної кризи Карпатського регіону.

ТЕМА 9. Екологічна безпека гірничопромислових територій і нафтогазопромислів

1. Загальна характеристика гірничо- і нафтогазопромислів України.
2. Екологічна ситуація на нафтогазопромислах України.
3. Характеристика нафтових забруднювачів.
4. Комплексний підхід до техногенно-порушених земель нафтогазопромислів.

ТЕМА 10. Екологічна безпека басейну Дніпра та дніпровських водосховищ

1. Характеристика басейну Дніпра та його водосховищ.
2. Екологічні проблеми дніпровських водосховищ: розмивання берегів і островів, погіршення якості води, евтрофікація води, зміна гідрологічного режиму, радіоактивне забруднення.
3. Екологічна безпека басейну р. Дніпро та його водосховищ.

ТЕМА 11. Екологічна безпека малих річок України

1. Аналіз екологічної ситуації фактичного стану малих річок України.
2. Малі річки басейну р. Дніпра.
3. Організація водоохоронних зон.

ТЕМА 12. Екологічна безпека акваторій Чорного і Азовського морів

1. Загальна екологічна ситуація та проблеми забруднення Чорного та Азовського морів.
2. Розвиток природно-заповідних територій на морському узбережжі України

ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ РОБІТ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Загальна характеристика та принцип побудови державного класифікатора надзвичайних ситуацій	2
2	Надзвичайні ситуації певного рівня та виду. Класифікаційні коди надзвичайних ситуацій	4
3	Розрахунок індексів розвитку природних та техногенних надзвичайних ситуацій в Україні	4
4	Ризик як кількісна оцінка небезпек	2
5	Розробка паспорту ризику виникнення надзвичайних ситуацій району	4
6	Сучасні екологічні проблеми України	6
7	Оцінка ризику смертності населення України	4
8	Визначення величини ризику захворювання професійною вібраційною хворобою	2
9	Визначення імовірності виникнення пожежі (вибуху) на промисловому об'єкті й оцінка умов професійної діяльності за ступенем безпеки	4

10	Визначення рівня ризику скорочення тривалості життя під впливом забруднювачів атмосферного повітря	4
11	Оцінка екологічного ризику застосування пестицидів	4
12	Оцінка екологічної безпеки промислового виробництва	5
	Разом	45

ТЕМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Аспекти ризику.	4
2	Антропогенні чинники виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру	5
3	Радіаційні аварії та проблеми радіаційної безпеки	4
4	Стандартизація і нормування в галузі охорони навколишнього природного середовища	4
5	Особливості правовідносин у галузі забезпечення екологічної безпеки. Суб'єкти та об'єкти правовідносин. Зміст правовідносин	4
6	Зональні особливості формування екологічної ситуації в Україні та шляхи її оптимізації	4
7	Еколого-правові аспекти охорони Карпат	4
8	Екологічні проблеми проведення гірничих робіт та екологічна безпека території	4
9	Евтрофікація водойм	4
10	Аналіз екологічної ситуації фактичного стану малих річок України	4
11	Забезпечення екологічної безпеки Чорного та Азовського морів	4
	Разом	45

Зразки контрольних запитань та тестів, для визначення рівня засвоєння знань студентами

1. Об'єкти і суб'єкти екологічної безпеки.
2. Пояснити різницю між національною безпекою та національними інтересами.
3. Історія становлення поняття «екологічна безпека».
4. Завдання «екологічної безпеки».
5. Привести ієрархічну структуру екологічної небезпеки за Н.Ф. Реймерсом.
6. Охарактеризувати екологічну небезпеку природного типу.
7. Охарактеризувати природно-антропогенну небезпеку.
8. Охарактеризувати небезпеку антропогенного типу.
9. Пояснити різницю між «техногенною небезпекою» та «техногенною аварією».
10. Що таке реальна та потенційна небезпеки?
11. Що таке «ідентифікація небезпек»? Які види небезпек виділяють відповідно до Методики ідентифікації потенційно небезпечних об'єктів?
12. Дати визначення «екологічної політики». Навести основні принципи.
13. Екологічна безпека, як невід'ємний елемент міжнародних відносин.
14. Основні принципи політики екологічної безпеки
15. Критерії та ознаки екологічної безпеки

Орієнтовний перелік тестів

1. Нульовий ризик називають ще:

1. Потенційний
2. Пустий
3. Прийнятий

4. Фоновий

2. Скільки є порядків ризику?

1. 2 2. 1 3. 3 4. 4

3. Прийнятний ризик поєднує в собі такі аспекти:

1. Технічні, політичні, міжнародні
2. Економічні, міжнародні, біологічні
3. Технічні, політичні, економічні
4. Політичні, екологічні, міжнародні

4. Головним завданням аналізу ризику стосовно екологічної безпеки є:

1. Визначення найрізноманітніших сторін взаємодії різних антропогенних факторів з елементами біосфери та наслідків цього впливу з метою виявлення характеристик і кількісної оцінки негативного впливу.
2. Вивчення ефектів впливу різних факторів на навколишнє середовище
3. Кількісна оцінка ризику, яка є ймовірнісною характеристикою тієї загрози, що виникає для навколишнього середовища про можливих антропогенних забрудненнях.

5. Аналіз ризику в екології включає наступну кількість етапів:

1. 3 2. 4 3. 2

6. Ідентифікація факторів ризику, оцінка ризику, управління ризиком потрібні для:

1. Вивчення ефектів впливу різних факторів на навколишнє середовище
2. Схеми аналізу ризику
3. Для побудови математичних моделей оцінки ризику екологічних систем

7. Знайдіть відповідність:

1. Ідентифікація ризиків	а) не перевищує на території об'єкта і/або за його межами гранично допустимого рівня.
2. Оцінка ступеня ризику	б) дослідження, виявлення, опис, документування та групове обговорення ризиків до того, як вони стають проблемами та несприятливим чином впливають на навколишнє середовище, людину на різноманітні технологічні процеси.
3. Прийнятний ризик	в) кількісна оцінка впливу небезпеки з використанням доступної наукової інформації на науково обґрунтованих прогнозів для оцінки небезпеки впливу шкідливих факторів навколишнього середовища та умов на здоров'я людини

8. Оцінка ступеня ризику може проводитись різними способами: _____

9. Керування ризиком – це _____

10. Основою для прийняття рішення про доцільність і впровадження контрзаходів є:

1. оцінка і порівняння загальних збитків (економічного, соціального, здоров'ю), нанесеного їм, з користю для здоров'я за рахунок запобігання цим контрзаходом дози опромінення;
2. у випадку тривалих надзвичайних ситуацій спостереження за станом потенційно небезпечного об'єкту.
3. оцінка і порівняння шкоди здоров'ю (вираженого в економічних одиницях), нанесеного радіаційним і супутнім йому факторами з користю, що отримує держава від запобігання захворювання або повернення здоров'я постраждалому контингенту громадян.

4. визначення і ідентифікація небезпеки (ситуацій), що можуть призвести до небажаних наслідків.

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Вступна лекція дає перше цілісне уявлення про навчальний предмет і орієнтує студента в системі роботи з цього курсу. Викладач знайомить студентів з метою і завданнями курсу, його роллю і місцем у системі навчальних дисциплін та в системі підготовки фахівця. Подає короткий огляд курсу, етапи розвитку науки і практики, досягнення у цій сфері, імена відомих учених, викладає перспективні напрями досліджень. Лектор висловлює методичні й організаційні особливості роботи в межах курсу, а також подає аналіз навчально-методичної літератури, яку рекомендовано студентам, уточнює терміни і форми звітності.

Інформаційна лекція зорієнтована на викладення і пояснення студентам наукової інформації, яку потрібно осмислити й запам'ятати. Це найбільш традиційний тип лекцій у практиці ВНЗ.

Оглядова лекція - систематизація наукових знань на високому рівні, вона потребує чимало асоціативних зв'язків у процесі осмислення інформації, яку викладають під час розкриття внутрішньопредметних і міжпредметних зв'язків, крім деталізації й конкретизації. Зазвичай, стержень викладених теоретичних положень становить науково-понятійна й концептуальна основа всього курсу чи великих його розділів.

Настановча лекція - вид лекції у ВНЗ, спрямований на розкриття підходів, принципів, умов, форм, методів та особливостей діяльності студентів з метою оволодіння ними, насамперед самостійно, сукупністю знань, навичок і вмінь з дисципліни.

Настановчі лекції зазвичай проводять зі студентами заочної та дистанційної форм навчання.

Підсумкова лекція - вид лекції, який використовують наприкінці вивчення навчальної дисципліни, блоку навчальних дисциплін, курсу тощо з метою підбиття підсумків із питань аналізу діяльності студентів; змісту, глибини й широти здобутих знань, навичок і вмінь, розкриття шляхів їх реалізації в житті; висвітлення проблем наукових питань тощо.

Під час **проблемної лекції** нові знання повідомляють через проблемність питання, завдання чи ситуації. Процес пізнання студентів у співпраці й діалозі з викладачем наближається до дослідницької діяльності. Зміст проблеми розкривають через організацію пошуку її розв'язання чи підсумовування й аналізу традиційних і сучасних поглядів.

На основі **методу наочності** викладають так звану **лекцію-візуалізацію**. Це форма подавання лекційного матеріалу засобами аудіо-, відеотехніки.

Практичне заняття - форма організації навчального процесу, під час якої за завданням і під керівництвом науково-педагогічного працівника студенти виконують практичну аудиторну чи поза аудиторну роботу з будь-якого предмета. Особливо значну роль практичні заняття мають відіграти у вивченні спеціальних предметів, зміст яких спрямовано на формування професійних умінь.

Основна дидактична мета практичного заняття - закріплення й деталізація наукових знань, а головне - формування навичок і вмінь. Для проведення практичного заняття викладач готує відповідні методичні матеріали: тести для виявлення рівня оволодіння необхідними теоретичними положеннями; набір практичних завдань різної складності для розв'язування їх на занятті та дидактичні засоби.

Індивідуальні заняття є важливою формою організації навчального процесу. Вони передбачають створення умов для якнайповнішої реалізації творчих можливостей студентів.

Дидактична мета другої групи - організаційних форм практичної підготовки - формування у студентів професійних навичок, а також практичних умінь, необхідних для виконання завдань.

До третьої групи - *організаційних форм самостійної роботи* - належить робота з друкованими джерелами (підручниками, навчальними посібниками, інструкціями, настановами тощо), самостійне вправління, самостійне вивчення певних питань, участь у роботі гуртків, експериментально-дослідницька робота, самостійний перегляд телепередач, тематичних кінофільмів, прослуховування радіопередач та ін.

Мета самостійної роботи студентів - самостійне вивчення, закріплення й поглиблення раніше здобутих і нових знань, набування практичних навичок і умінь. Дидактичні цілі самостійної роботи:

- закріплення, поглиблення, розширення й систематизація знань, здобутих під час аудиторних занять;

- самостійне оволодіння новим навчальним матеріалом;

- формування професійних навичок і умінь;

- формування умінь і навичок самостійної розумової праці;

- розвиток самостійності мислення, творчого підходу до розв'язання поставлених завдань;

- самоосвіта.

Суть практичних робіт полягає в застосуванні отриманих знань під час вирішення практичних завдань. Вони передбачені навчальними програмами, їх виконують після вивчення теми чи розділу курсу. Конкретна методика практичної роботи та її зміст залежать від специфіки навчального предмета.

За характером діяльності суб'єктів навчання вони близькі до лабораторних робіт, сприяють поглибленню знань, навичок і умінь, стимулюванню пізнавальної діяльності, дають змогу провести контроль і корекцію.

Основні етапи проведення практичних робіт:

- 1) пояснення викладача (теоретичні аспекти проблеми практичної роботи);
- 2) показ (інструктаж викладача стосовно виконання певних дій);
- 3) проба (виконання роботи окремими студентами, спостереження іншими);
- 4) виконання роботи (самостійне виконання роботи кожним студентом; допомога викладача тим, хто має проблеми);
- 5) контроль (прийом робіт учнів та їх оцінка).

Такі заняття формують у студентів вміння організувати власну навчально-пізнавальну діяльність і можливість набути первинних практичних навичок й умінь застосовувати отримані знання на практиці; визначати цілі діяльності; окреслювати завдання та умови їх вирішення; планувати свою діяльність; складати графік виконання роботи; готувати матеріали й інструменти; здійснювати самоконтроль, самооцінку якості виконання роботи та вносити необхідні корективи.

Більш якісному проведенню практичних занять сприяє методично правильний інструктаж – короткі, лаконічні й чіткі вказівки щодо виконання тих чи інших дій. Він, як правило, передує проведенню різних вправ і практичних робіт.

ФОРМИ КОНТРОЛЮ

До контролю та оцінки знань, навичок і умінь студентів у навчанні висувають такі вимоги: об'єктивність; достатня кількість відомостей для оцінки; тематична спрямованість; умотивованість оцінок; єдність вимог з боку тих, хто контролює; оптимальність; усебічність; дієвість, тобто реальний їх вплив на формування професійних знань, навичок і умінь студентів.

У процесі оцінювання знань студентів слід враховувати:

1. Обсяг відомостей, оперування поняттями, категоріями, фактами, основними теоріями, законами, закономірностями й принципами. ступінь їх пізнання, здатність до систематизації та узагальнення, що передбачає:

– пізнання й визначення понять, розуміння їх сутності, розкриття змісту, встановлення сукупності зв'язків і залежностей між окремими частинами й цілим тощо;

- виокремлення головного, актуальних теоретичних проблем, усвідомлення їх глибини та визначення шляхів їх розв'язання;
- розуміння законів, закономірностей, принципів, концепцій;
- здатність до узагальнення, систематизації, класифікації явищ і предметів.

2. Якість опанування методологічно. і теоретичною основами навчального предмета, що передбачає:

- глибоке розуміння викладеного в першому пункту, аргументованість, послідовність, упевненість і самостійність викладення своїх знань;
- методологічне обґрунтування знань.

3. Дієвість знань, наявність простих умінь, доцільність їх застосування під час розв'язання практичних завдань, що передбачає:

- конкретне визначення основних напрямів застосування знань у практичній діяльності;

– змістовна характеристика методів, процедур та методики дій щодо використання теоретичних і практичних знань у майбутній практичній діяльності та ін..

Оцінюючи навички студентів, науково-педагогічний працівник має врахувати:

- наявність практичних навичок у галузі навчальної дисципліни, що сприяють успішному опануванню професійної діяльності;
- якість, швидкість, стійкість, точність їх виконання в різноманітних умовах, зокрема й екстремальних.

Для оцінки вмінь педагог має враховувати:

- наявність конкретних умінь, їхню глибину, стійкість і гнучкість;
- ступінь опанування основними прийомами діяльності та їх творче застосування під час розв'язання нестандартних завдань у різноманітних ситуаціях майбутньої професійної діяльності;
- конструювання алгоритму дій та його інноваційність;
- здатність моделювати професійні дії;
- виконання комплексу дій, які становлять це вміння;
- упевненість, самостійність, обґрунтованість, систематичність цих дій;
- зміст самоаналізу результатів власних дій, характер зіставлення отриманих результатів з основною метою діяльності;
- умотивованість дій та їх усвідомлення;
- наявність помилок, їхня кількість і характер, ступінь впливу на остаточний результат діяльності;
- ступінь ефективності та якість виконаних дій тощо.

Оцінюють студентів за чотирибальною системою. Критерії оцінок визначено у навчальних програмах підготовки студентів. Наприклад, критерії оцінок узагальнено й стисло можна сформулювати так:

• «відмінно» - студент володіє навчальним матеріалом у повному обсязі (міцно засвоїв увесь програмний матеріал, виявив глибоке його розуміння, вичерпно відповів і обґрунтував власні висновки, прийняв обґрунтоване рішення і вміло використав на практиці, упевнено виконав завдання);

• «добре» - студент засвоїв навчальний матеріал на достатньо високому рівні (загалом знає весь програмний матеріал, на питання відповідає вільно, але недостатньо широко, правильно використовує свої знання на практиці тощо);

• «задовільно» - студенти загалом засвоїв основний навчальний матеріал, оперує ним недостатньо чітко та упевнено, слабо визначає зв'язки й відносини між предметами і явищами (виявляє знання тільки основного матеріалу, передбаченого програмою, спроможний використовувати свої знання на практиці, правильно виконує прийоми і дії та ін.);

• «незадовільно» - студент загалом має поверхневе уявлення про основний навчальний матеріал, не може ним оперувати.

Потрібно домагатися, щоб оцінка була об'єктивною, справедливою, обґрунтованою, ясною, зрозумілою студенту. Треба усунути фактор суб'єктивізму.

В оцінюванні студентів використовують також самооцінку, яка насамперед є джерелом і спонукальною силою розвивального навчання, що є важливою характеристикою сучасного дидактичного процесу у вищій школі.

РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Оцінювання знань студента відбувається за 100-бальною шкалою і переводиться в національні оцінки згідно з табл. 1 «Положення про екзамени та заліки у НУБіП України» (наказ про уведення в дію від 26.04.2023 р. протокол № 10).

Рейтинг студента, бали	Оцінка національна за результати складання	
	екзаменів	заліків
90-100	Відмінно	Зараховано
74-89	Добре	
60-73	Задовільно	
0-59	Незадовільно	Не зараховано

Для визначення рейтингу студента (слухача) із засвоєння дисципліни **R**_{дис} (до 100 балів) одержаний рейтинг з атестації (до 30 балів) додається до рейтингу студента (слухача) з навчальної роботи **R**_{нр} (до 70 балів): **R**_{дис} = **R**_{нр} + **R**_{ат}.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Павлюк С.Д. Методичні рекомендації щодо виконання лабораторних робіт з дисципліни «Екологічна безпека» для підготовки фахівців ОС «Бакалавр» спеціальності 101 «Екологія». К.: НУБіП України. 2020. - 134 с.

2. Електронний навчальний курс «Екологічна безпека»
<https://elearn.nubip.edu.ua/course/view.php?id=2641>

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Шмандій В.М., Клименко М.О., Голік Ю.С. Екологічна безпека: Підручник. – Херсон: Олді-плюс, 2019. – 366 с.

2. Екологічна безпека: навчальний посібник. Краснянський М.Ю. — К.: Видавничий дім «Кондор», 2018. — 180 с.

3. Хилько М. І. Екологічна безпека України: Навчальний посібник / М. І. Хилько. – К., 2017. – 266 с.

4. Кузьмина В. А. Екологічна безпека: конспект лекцій. Одеса: Одеський державний екологічний університет, 2020. 124 с.

5. Полукаров Ю.О., Праховнік Н.А., Землянська О.В. Екологічна безпека та цивільний захист: конспект лекцій [Електронний ресурс]:– Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022. – 184 с.

6. Мороз О.І., Петрушка І.М., Кузь О.Н. та ін. Екологічна безпека. Навчальний посібник – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2021. 292 с.

7. Станкевич С. В. Екологічна безпека і контроль: навч. посіб. / С.В. Станкевич, Л.В. Головань, М.Ю. Станкевич; Харків. нац. аграр. ун-т ім. В. В. Докучаєва. – Харків: Видавництво Іванченка І.С., 2022. – 133 с.

8. Краснова Ю.А. Право екологічної безпеки: навчальний посібник – К.: ЦП «Компринт», 2019. – 238 с.